

Club de la Cuba eterna

L'orquestra Buena Vista Social Club omplirà avui l'Espai Port del Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols, amb Omara Portuondo i Eliades Ochoa

Omara Portuondo, ahir a Girona, entre Eliades Ochoa i Jesús Aguaje Ramos Foto: LLU SERRAT.

“Quants anys té aquest festival?”, pregunta Omara Portuondo abans de començar la roda de premsa. Li aclarim que el Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols, on actua aquesta nit amb l'orquestra Buena Vista Social Club –entrades exhaurides a l'Espai Port–, ha celebrat 51 anys. “És més gran que jo!”, contesta ella, sempre divertida, sempre coqueta, als seus envejables 82 anys. Acaben d'arribar de Marbella, on l'orquestra va actuar dilluns a la nit, i han dormit poc, però Omara i Eliades Ochoa –els dos supervivents de les sessions fundacionals del Buena Vista (1997), produïdes per Ry Cooder per a un dels millors discos de la història– reben amablement un grapat de periodistes a l'hotel Ultònia de

Girona, acompanyats pel director de l'orquestra, el també trombonista Jesús Aguaje Ramos.

Els músics del Buena Vista gaudeixen d'una notòria longevitat, però ara ja no hi són ni Compay Segundo, ni Ibrahim Ferrer, ni Rubén González, ni altres grans de la música cubana que en plena maduresa van ser descoberts o redescoberts pel món a través del Buena Vista Social Club. “Tots ells continuen vius en els nostres cors”, diu Omara. “I nosaltres podem seguir encara uns anys més... què en pensen vostès?”, afegeix la cantant, una de les millors veus que ha donat mai Cuba, prou humil per reconèixer el gran paper que la pionera Rita Montaner (1900-1958), primera esposa de Xavier Cugat, va tenir en la difusió internacional de la música cubana, amb èxits com ara El manisero.

Aquesta nit, l'orquestra, formada per dotze músics d'edats diverses –“No és fàcil substituir els músics originals del Buena Vista, però tenim alumnes avantatjats i el relleu garantit”, afirma Aguaje–, interpretarà els grans clàssics de la casa, El cuarto de Tula, Dos gardenias i altres cançons “antològiques”, al costat de temes més recents que mantenen l'essència de la tradició musical cubana. Preguntat sobre nous projectes discogràfics, Aguaje afirma que Ibrahim Ferrer i Rubén González van deixar enregistraments encara inèdits i també comenta que Omara té algunes gravacions pendents d'edició, però no concreta dates.

Aguaje afegeix que ells són els ambaixadors musicals “més sincers” de Cuba arreu del món, sense fusions impostades amb altres músiques alienes: “No penso contaminar les arrels de la música cubana”, diu contundent.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-08-2013 Pàgina 49

-El Punt Avui. Edició Nacional 07-08-2013 Pàgina 29

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/668668-club-de-la-cuba-eterna.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss